

Ansvarig utgivare:

Mats Qviberg
Telefon 08-402 33 01 (a)

Prenumerationspris:

180:— / år

Redaktion:

Peter Ventura, redaktör
Svensk Bridge,
Storgatan 10,
852 30 SUNDSVALL
Telefon 060-64 65 72
Mobil 070-698 62 10
Fax 060-12 85 41
E-mail:
ventura@mrmmap.se

Produktion:

Ventura Grafiska AB, Sundsvall

Tryck:

Accidenstryckeriet, Sundsvall

Utgivningsdata 2000:

V 15 -00
(manusstopp 5 mars)
V 23 -00
(manusstopp 26 april)
V 38 -00
(manusstopp 7 augusti)
V 49 -00
(manusstopp 27 oktober)

Sveriges Bridgeförbund

Besöksadress:

Kungsgatan 36, Stockholm

Postadress:

Kungsgatan 36
111 35 Stockholm

Telefon:

08-22 00 56

Telefax:

08-22 00 57

Hemsida:

<http://www.bridgefederation.se>

E-mail:

bgu@bridgefederation.se

Postgiro:

25 10 42 - 8

Kansliets öppettider:

Måndag - Fredag 8.00-17.00
(Juni - Aug 09.00-16.00)

OBS!

ADRESSÄNDRINGAR
SKICKAS TILL KANSLIET!

MARI RYMAN *Ledaren*

Fram för mentorskap!

När jag som trettonåring började spela bridge var min partner den som blev över på klubben. Ibland spelade jag med min duktiga mamma och lärde mig massor. När vi spelade hade hon koll på motståndarna och ingen kunde vara elak vid bordet. Men när partnern var på min nivå fick vi ta våra smällar. Är man inte torr bakom öronen skall man veta sin plats och vara tyst.

Ären gick och mitt bridge-spelande utvecklades. Nu var jag en s.k. "kaxig junior". Ingen kunde sätta sig på mig. Analyserade någon fel tillrättvissade jag blixtnabbt. Kanske minnena från nybörjartiden påverkade så att jag vill ge igen, men det troligaste var nog ungdomlig entusiasm, en fas som finns hos alla juniorer. Detta borde för seniorer väcka gamla minnen och inte irritation. De har ju rutin och borde ha god tolerans. De som inte har det och kommer i närheten av mig brukar snart bli varse.

Ytterligare några år senare var Svante och jag ett etablerat par både i bridge och äktenskap. En gång reste vi till Kanarieöarna för en veckas bridge. Första kvällen fick jag en hel del lektioner av maken, andra kvällen fortsatte i samma stil och tredje kvällen var det helt klart att jag var en idiot. Motståndarna hade bjudit färdigt och jag skulle spela ut. Jag satt där, totalt maktlös och stirrade på mina tretton kort. Oavsett vilket kort som blev mitt val visste jag att det skulle vara fel. Sekunderna tickade och blev minuter, tårarna började sakta rinna på kinderna. De stackars motståndarna fattade inget och galningen bara fortsatte att gråta. Till slut fick jag fram ett utspel (dåligt), brickan blev klar och alla kunde lämna bordet. Svante blev nu utskälld både på svenska, danska, engelska och spanska. Så fick han inte behandla sin söta fru (det var då det).

Det viktiga var dock vår diskussion efteråt. Hur ska vi hantera detta i framtiden? Att hela tiden få höra att man är dålig och inte kan, leder

bara till att man mentalt håller detta för sant.

Detta är inget nytt. Varför finns det då så många partners som skäller vid bridgebordet? Ett av svaren är förstås att de flesta vill vinna. Men hallå och stopp! Hur stämmer det? Om vi först konstaterar att ingen mår bra av att få sina misstag ältade, då kan vi väl inte rättfärdiga dåligt uppförande med vinstlust?

Nej och åter nej. Dr Jekyll och Mr Hyde må finnas på film, men det är Mr Hyde som hör hemma vid bridgebordet. En annan anledning är naturligtvis engagemang. Om det finns för mycket kämpaglöd kan det rinna över, och det måste det väl få göra? Nej igen! För vad händer? Det sker på bekostnad av partnerns självförtroende.

Att självförtroende är viktigt anser alla på elitnivå. Och i många sporter ägnas mycket tid åt träning av detta.

Som många redan vet är jag en förespråkare av mentorskap. Huvudsyftet med mentorskap är lärandet för både mentor och adept. Mentorn kan hjälpa adepten genom att positivt delge sina erfarenheter och lotsa in denne i gemenskapen. Adepten ser allt med nya ögon och kan skapa förståelse för detta hos mentorn. Jag tror mentorskap fungerar för framförallt juniorer. Det finns flera klubbar i landet idag som med framgång använder mentorer för sina nybörjare.

När jag läser igenom detta känns det mer som ett ostrukturerat brev till en kamrat än en ledare. Fast varför inte, läsaren är väl en bridgekamrat. Vad var syfte och mål? Om alla tänker tillbaka på sina erfarenheter, finns säkert några aha-upplevelser i det jag skrivit. Med det i bakhuvudet kommer förhoppningsvis ingen nästa gång på bridgen att visa översittarfasoner mot nybörjare eller juniorer. När partnern gör ett misstag bör det rendera en klapp på axeln, ett glas vatten eller en kopp kaffe.

Vi ses!
- Mari -

**Nytt telefonnummer
till redaktionen:**

060-64 65 72

Ledare är vi allihopa